

слѣчи да заmine Епископъ-тъ на Кесаріѣ
 Кападокійска С. Леонтій, кой-то отиваше
 на съборъ, да прѣнощѣва въ Нанзіанъ градъ.
 Нона доведе при него мъжа си Григоріа,
 кой-то сѣ кръсти съ рѣцѣ-тѣ на Святи-
 телѣ. и, слѣдъ кръщенѣе-то, той начала да
 живѣе Богоугодно, както сѣ стѣи на единъ
 истинскій и съвършенъ Христіанинъ, и тол-
 косъ напредѣваше въ благочестіе-то и до-
 бродѣтель-тъ, що-то най-сѣтнѣ сѣ избра
 Епископъ на сѣщія градъ Назіанъ, за кое-
 то ще сѣ каже послѣ. Догдѣ-то блаженна
 Нона живѣаше въ честно съпрѣчество, та
 желаше да бѣде майка на мъжко дѣте,
 за кое-то сѣ молаше Всеблагодѣтелю, да ѣ
 подари сына, кого-то обрѣчаше прѣдъ за-
 чатіе-то си, да го даде на Божіѣ слѣжежъ:
 Богъ кой-то стрѣва волю-тъ на тѣзи, що
 мѣ сѣ боатъ и слѣша молѣы-тѣ имъ, ис-
 пълни желаніе-то на благочестивъ-тъ женъ;
 та зачна и роди чадо, кое-то назова по ба-
 щыно-то мѣ има Григорій (както бѣши ѣ сѣ
 прѣдизвѣстно на сѣнѣ). Нона благодараше
 Богъ и на неговъ-тъ промыслъ възлагаше
 родено-то отроче, и томъ подари онова,